

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/8/2015
Identifikačné číslo spisu:	1011201868
Dátum vydania rozhodnutia:	17.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1011201868.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci žalobcu Ing. W. K., bytom N., zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Krempaským, so sídlom Račianska 66, 831 02 Bratislava, proti žalovanému Ministerstvu financií SR, so sídlom Štefanovičova 5, 817 82 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/023967/2011-23 zo dňa 3. októbra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/225/2011-84 zo dňa 4. decembra 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/225/2011-84 zo dňa 4. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/023967/2011-23 zo dňa 03.10.2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Colného riaditeľstva SR zn. 21568/2011-1462 zo dňa 01.07.2011.

Krajský súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako správne orgány a konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona. Krajský súd uviedol, že z ustanovenia § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Zb. nesporne vyplýva, že ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer colníka trvá a za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí colníkovi služobný príjem podľa ust. § 79 ods. 1 písm. a) - 1), ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru. Žalobcovi za čas trvania neplatného skončenia služobného pomeru bol doplatený služobný plat, v dôsledku čoho mu podľa ust. § 63 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. zanikol právny nárok na výplatu výsluhového dôchodku. Zánik nároku na priznaný výsluhový dôchodok ku dňu, ktorý predchádza dňu opätovného prijatia do služobného pomeru, z ktorého tento

nárok vzniká, logicky vylučuje možnosť poberania výsluhového dôchodku aj za čas trvania služobného pomeru tak, ako to bolo v prípade žalobcu.

Podľa názoru krajského súdu z ust. § 63 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. je dostatočne zrejmé, že za čas trvania služobného pomeru, je vylúčené poberať výsluhový dôchodok.

K otázke výkladu ust. § 113 ods. 2 písm. g) zákona č. 328/2002 Z.z., že žalobca vedel, resp. musel z okolností predpokladať, že predmetná dávka sociálneho zabezpečenia sa vyplatila nesprávne alebo vo vyššej sume, ako patrila, krajský súd udáva, že žalobca poberal výsluhový dôchodok podľa ust. § 38 zákona č. 328/2002 Z.z., nakoľko mu skončil služobný pomer. Poberal ho vo výške, ktorá mu bola určená rozhodnutím žalovaného. Na základe skutočností, že rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Košice č. 46139/2009-5634/1977/Ker zo dňa 12.11.2009 bolo zrušené, služobný pomer, na základe ktorého vznikol nárok na výsluhový príspevok, výsluhový dôchodok alebo invalidný výsluhový dôchodok, trvá naďalej a za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí účastníkovi konania služobný plat. Nárok na výsluhový dôchodok zanikol dňom 01.02.2008. Vzhľadom k tomu bol žalobca dňom 01.02.2008 zaradený do služobného pomeru colníka, pričom za obdobie od 01.02.2008 do 20.05.2011 mu bol vyplatený služobný príjem.

Krajský súd je názoru, že žalobca musel vedieť, resp. z okolností predpokladať, že zrušením rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru colníka, jeho služobný pomer bude naďalej trvať a že za čas neplatného skončenia služobného pomeru, mu bude patriť služobný plat, a že nárok na priznaný výsluhový dôchodok mu zanikne. Je logické, že výsluhový dôchodok za obdobie od 01.02.2008 do 31.05.2011, ktorý prijal, mu nepatrí z dôvodu, že za toto obdobie mu bol vyplatený služobný príjem. Poberanie výsluhového dôchodku ako aj služobného platu súčasne, vylučuje ust. § 63 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z.. Skutočnosť, že žalobca z okolností musel predpokladať, že predmetný výsluhový dôchodok mu je vyplácaný neoprávnene, vyplýva aj z tej skutočnosti, že na základe žaloby, ktorú žalobca podal, prebiehalo konanie o neplatnom zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru žalobcu, ktoré bolo skončené právoplatne na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/21/2012 zo dňa 03.07.2012, ktorý potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/6/2011 zo dňa 19.01.2012, ktorým Krajský súd v Košiciach zrušil rozhodnutie č. 38552/2010-1214 zo dňa 12.11.2010 ako aj rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce č. R 341/2010-5334 zo dňa 16.09.2010 vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru. Ďalšou skutočnosťou podľa názoru krajského súdu, z ktorej musel žalobca túto okolnosť predpokladať, bol aj list žalovaného zo dňa 28.08.2012, ktorým mu žalovaný oznámil, že začína správne konanie vo veci o povinnosť vrátiť vyplatenú sumu na výsluhovom dôchodku.

Krajský súd ďalej uviedol, že žalobca ako vysokoškolsky vzdelaný človek, služobne zaradený vo funkcii colník, musel vedieť, alebo z vyššie uvedených okolností predpokladať, že zrušením rozhodnutia (ktorého nezákonnosť sám žalobou napadol) o jeho prepustení zo služobného pomeru colníka, jeho služobný pomer bude naďalej trvať a že za čas neplatného skončenia služobného pomeru, sa mu vráti služobný plat, a že nárok na priznaný výsluhový dôchodok mu nevznikne, resp. vyplatený zanikne.

Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k názoru, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú v súlade so zákonom, a preto s poukazom na § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zrušuje rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na nové konanie. Zároveň žiadal, aby žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi.

V podanom odvolaní žalobca zotrváva na všetkých dôvodoch uvedených v žalobe a vo vyjadrení k

vyjadreniu žalovaného ako aj k prednesu vyjadrenom na pojednávaní a pridržia sa ich. Žalobca trvá na tom, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je vydané v rozpore so zákonom. Do práv žalobcu, jeho nároku na už vyplatený výsluhový dôchodok, bolo zo strany žalovaného zasiahnuté spôsobom, ktorý je v rozpore s princípmi právneho štátu. Žalobca je názoru, že krajský súd vo svojom rozhodnutí neodstránil negatívne dôsledky nezákonného rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu. Krajský súd nebral do úvahy zásadnú skutočnosť, že oba tieto nároky sú samostatné, založené na iných právnych skutočnostiach, ktorých podmienky na priznanie upravujú dva samostatné zákony. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd v rozsudku, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru priznáva právne dôsledky ex tunc, aj keď je nepochybné, že zrušenie rozsudku o prepustení žalobcu zo služobného pomeru má právne dôsledky ex nunc. Tento rozsudok nemôže mať žiadny vplyv na nároky spojené so zákonným rozhodnutím o priznaní výsluhového dôchodku. Žalobca uvádza, že mu žalovaný odňal zákonne poberaný výsluhový dôchodok nezákonným rozhodnutím.

Poukazujúc na § 187 ods. 1 zákona č. 200/1988 Z.z. žalobca uvádza, že nie za čas služby ale za čas neplatného skončenia služobného pomeru mu bol vyplatený služobný plat.

K ustanoveniu § 113 ods. 2 písm. g) zákona č. 328/2002 Z.z. na ktoré poukázal krajský súd žalobca uviedol, že dané ustanovenie pozná dva objektívne dôvody, ktoré po splnení subjektívnych dôvodov zakladajú povinnosť vrátiť výsluhový dôchodok. Prijímateľ dávky je povinný vrátiť časť dávky alebo celú dávku ak nepatrla vôbec alebo nepatrla v sume v akej ju prijal. Podľa žalobcu nemôže byť sporné, že dané ustanovenie neukladá povinnosť vrátiť dávku v prípade, ak poberateľovi by mohol byť niekedy v budúcnosti doplatený služobný plat z dôvodov zrušenia nezákonného rozhodnutia o skončení služobného pomeru. Pochopiteľne aj z toho dôvodu, že zrušením rozhodnutia o skončení služobného pomeru sa neruší rozhodnutie o priznaní výsluhového dôchodku.

Z hľadiska skutkového je nesporné, že žalobca poberal výsluhový dôchodok vo výške, ktorá mu bola priznaná právoplatným a vykonateľným rozsudkom, teda poberal ho v čase, keď boli zachované nielen účinky rozhodnutia, ktorým mu bol priznaný výsluhový dôchodok, ale aj účinky rozhodnutia, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru. V čase, keď bol žalobcovi vyplácaný výsluhový dôchodok nebol v služobnom pomere. Podľa § 113 ods. 2 písm. g) ďalšou z kumulatívnych podmienok, ktorá musí byť splnená je to, že žalobca by musel viesť alebo z okolností predpokladať, že sa vyplatila v nesprávnej výške alebo neoprávnene. Z daného ustanovenia teda vyplýva, že túto vedomosť by musel mať žalobca v čase prijímania výsluhového dôchodku. Podľa žalobcu je preukázané, že prijímal dávku (dávky sa vyplácajú k 15 dňu v mesiaci) v čase, keď nebol v služobnom pomere, v čase, keď bol na výsluhovom dôchodku, s ktorým je poberanie výsluhového dôchodku spojené a vo výške uvedenej v rozhodnutí, ktorým mu bol výsluhový dôchodok priznaný. Žalobca s poukazom na § 113 ods. 2 písm. g) zákona č. 328/2002 Z.z. uvádza, že vedomostná stránka je spojená s prijímaním výsluhového dôchodku a nie s predpokladom, či a ako bude rozhodnuté o žalobe, ktorá je podaná proti rozhodnutiu, ktoré bolo vydané v inom správnom konaní. Zároveň žalobca uviedol, že nikdy nepoberal služobný plat a výsluhový dôchodok súčasne.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol: „Podľa názoru súdu z vyššie citovaného ust. § 63 ods. 1 zák. č. 328/2002 Z.z. je dostatočne zrejmé, že za čas trvania služobného pomeru je vylúčené poberať výsluhový dôchodok.“ Uvedený záver je však podľa žalobcu nesporne v rozpore s ust. § 63 ods. 1 zák. č. 328/2002 Z. z.,. Podľa citovaného ustanovenia: „Nárok na priznaný výsluhový dôchodok a jeho výplatu zaniká dňom, ktorý predchádzal dňu opätovného prijatia do štátnej služby vykonávanej v služobnom pomere.“ Citované ustanovenie upravuje vec do budúcnosti a nie spätne. Uvedené ustanovenie upravuje okamih zániku nároku na dôchodok a jeho výplatu. Tieto dve kumulatívne podmienky ani nemôžu byť splnené, pretože výsluhový dôchodok bol vyplatený žalobcovi v čase, keď bol na výsluhovom dôchodku. Žalobcovi nebol vyplatený výsluhový dôchodok potom, čo bol opätovne zaradený do výkonu služby. Ustanovenie § 63 podľa žalobcu nie je možné aplikovať na túto právnu vec. Zaver súdu, že žalobca bol opätovne zaradený do služobného pomeru colníka dňom 01.02.2008, nie je podľa žalobcu právne udržateľný. Do služobného pomeru - výkonu služby bol zaradený nie spätne ale až

zrušením rozhodnutia, pretože účinky rozhodnutia o prepustení trvali. Podľa § 187 ods. 1 bol žalobcovi doplatený plat za čas neplatne skončeného služobného pomeru. V súlade s týmto ustanovením mu bol doplatený služobný plat a uvedené ustanovenie vymedzuje obdobie, za aké má byť doplatený služobný plat a určuje z akej sumy sa pri určovaní doplatku služobného platu vychádza. Tento plat nepatrí colníkovi z toho dôvodu, že vykonával štátnu službu, ale ako dôsledok neplatného skončenia služobného pomeru.

Žalobca v súlade so zákonom prijímal výsluhový dôchodok, ktorý mu bol vyplácaný v súlade s rozhodnutím o priznaní výsluhového dôchodku počas doby, keď nebol v služobnom pomere (ak by jeho služobný pomer trval, nemohol by mu byť priznaný ani vyplácaný výsluhový dôchodok). K doplateniu služobného platu došlo až potom, keď bolo zrušené rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru z dôvodu jeho nezákonnosti a po opätovnom zaradení do výkonu služby mu zanikol nárok na vyplácanie výsluhového dôchodku, tak ako to ustanovuje § 63 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. Medzi vyplácaním výsluhového dôchodku a zrušením rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru nie je podľa žalobcu nielen priama ale ani nepriama príčinná súvislosť.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 04.12.2014. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.02.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 63 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. nárok na priznaný výsluhový príspevok, výsluhový dôchodok a invalidný výsluhový dôchodok a ich výplatu zaniká dňom, ktorý predchádza dňu opätovného prijatia do štátnej služby vykonávanej v služobnom pomere alebo do služobného pomeru, z ktorého vzniká nárok na výsluhový príspevok, výsluhový dôchodok alebo invalidný výsluhový dôchodok alebo dňu nástupu na výkon mimoriadnej služby.

Podľa § 113 ods. 2 písm. g) zákona č. 328/2002 Z.z. poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia je povinný vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť odo dňa, od ktorého nepatrila vôbec alebo nepatrila v poskytnutej sume, ak

1. nesplnil povinnosť ustanovenú týmto zákonom,
2. prijímal dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila,
3. vedome inak spôsobil, že dávka sociálneho zabezpečenia alebo jej časť sa vyplatila neoprávnene alebo

vo vyššej sume, ako patrila.

Podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer colníka trvá. Za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí colníkovi služobný príjem podľa § 79 ods. 1 písm. a) až l), ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že Colné riaditeľstvo SR, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím zn. 21568/2011-1462 zo dňa 01.07.2011 rozhodlo podľa § 113 ods. 2 písm. g) bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. tak, že žalobca je povinný vrátiť vyplatenú sumu na výsluhovom dôchodku za obdobie od 01.02.2008 do 31.05.2011 vo výške 11.011,56 €.

Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. MF/023967/2011-23 zo dňa 03.10.2011 zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zn. 21568/2011-1462 zo dňa 01.07.2011 potvrdil.

Rozhodnutím oddelenia sociálneho zabezpečenia, odboru personálneho manažmentu Colného riaditeľstva SR zn. 14550/2010-1462 zo dňa 30.03.2010 bol žalobcovi priznaný podľa § 38 ods. 1, § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. výsluhový dôchodok od 01.02.2008 vo výške 7.614,- Sk mesačne. V zmysle zákona č. 328/2002 Z.z. bol žalobcovi výsluhový dôchodok rozhodnutím zn. 14575/2010-1462 zo dňa 30.03.2010 zvýšený od 01.07.2008 na sumu 7.995,- Sk mesačne. Od 01.07.2009 bol výsluhový dôchodok rozhodnutím zn. 14584/2010-1462 zo dňa 30.03.2010 zvýšený na sumu 282,25 € mesačne a od 01.07.2010 bol výsluhový dôchodok rozhodnutím č. 25716/2010 zo dňa 02.07.2010 zvýšený na sumu 288,75 € mesačne. Výsluhový dôchodok bol žalobcovi vyplácaný do 31.05.2011.

Rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu bolo odôvodnené tým, že dňa 01.06.2011 bolo Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, odboru personálneho manažmentu - oddeleniu sociálneho zabezpečenia doručené oznámenie Colného úradu Košice č.: 18515/2011-5637 zo dňa 27.05.2011, ktorým potvrdil, že žalobca je od 21.05.2011 opätovne zaradený do štátnej služby, nakoľko rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/14/2011 zo dňa 03.05.2011 bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/13929/2010-95 zo dňa 19.01.2011, ktorým Krajský súd v Košiciach zrušil rozhodnutie č. 24160/2010-1214 zo dňa 19.07.2007, ako aj rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Košice č.: 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12.11.2009, ktorým bol žalobca podľa § 182 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. dňom 31.01.2008 uvoľnený zo služobného pomeru colníka.

Vzhľadom na opätovné zaradenie žalobcu do štátnej služby rozhodnutím Colného riaditeľstva Slovenskej republiky, odboru personálneho manažmentu, oddelenia sociálneho zabezpečenia zn.: 19328/2011-1462 zo dňa 08.06.2011 bol žalobcovi od 01.06.2011 odňatý výsluhový dôchodok podľa § 63 ods. 1 a § 105 ods. 10 zákona č. 328/2002 Z. z.. Zároveň rozhodnutím Riaditeľa Colného úradu Košice č. 19277/2011-5637/1229/KER zo dňa 08.06.2011 bolo rozhodnuté o doplatení služobného príjmu žalobcovi od 01.02.2008 do 20.05.2011.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých krajský súd rozhodol.

Po preskúmaní rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu odvolací súd konštatuje, že správne orgány rozhodli správne a v súlade so zákonom. Z ustanovenia § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. je zrejmé, že ak sa rozhodnutie o skončení služobného pomeru zruší, služobný pomer colníka trvá a za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí colníkovi služobný príjem

podľa § 79 ods. 1, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru. Rozhodnutím Riaditeľa Colného úradu Košice č. 19277/2011-5637/1229/KER zo dňa 08.06.2011 bolo rozhodnuté o doplatení služobného príjmu žalobcovi od 01.02.2008 do 20.05.2011 v dôsledku čoho mu v súlade s § 63 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. zanikol právny nárok na výplatu výsluhového dôchodku. Z dôvodu zániku nároku na priznaný výsluhový dôchodok ku dňu, ktorý predchádza dňu opätovného prijatia do služobného pomeru, z ktorého tento nárok vzniká, vylučuje podľa názoru odvolacieho súdu možnosť poberania výsluhového dôchodku aj za čas trvania služobného pomeru. Najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 63 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. z ktorého je zrejmé, že počas trvania služobného pomeru nie je možné poberať služobný plat a zároveň výsluhový dôchodok.

Najvyšší súd je názoru, že správne orgány správne rozhodli o povinnosti žalobcu vrátiť vyplatenú sumu výsluhového dôchodku od 01.02.2008 do 31.05.2011. Tým, že žalobca podal žalobu týkajúcej sa neplatného skončenia služobného pomeru, je zrejmé, že žalobca musel vedieť alebo z okolností musel predpokladať, že v prípade úspechu tejto žaloby bude jeho služobný pomer trvať naďalej a že za čas neplatného skončenia služobného pomeru mu bude patriť služobný plat a jeho nárok na výsluhový dôchodok mu zanikne. Tým, že rozhodnutím Colného úradu Košice bol žalobcovi priznaný služobný plat od 01.02.2008 do 20.05.2011 je logické, že žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok od 01.02.2008 do 31.05.2011 mu nepatrí v zmysle § 113 ods. 1 písm. g) bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z.

Námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako irelevantné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.